

Sygn. akt V CSK 445/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa E. Sp. z o.o. w S.

przeciwko G. Sp. z o.o. w S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1800,-
(jeden tysiąc osiemset) złotych z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelacje obu stron postępowania od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 kwietnia 2014 r. w sprawie z powództwa E. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przeciwko G. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zapłatę kwoty 224 167,50 złotych z tytułu nienależytego wykonania umowy sprzedaży. Sąd pierwszej instancji uwzględnił powództwo do kwoty 72 073,75 złotych z odsetkami, w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu Okręgowego.

W skardze kasacyjnej strona pozwana zarzuciła Sądowi Apelacyjnemu naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 65 § 2 k.c. w związku z § 2 ust. 5 umowy sprzedaży zawartej między stronami. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie po uchyleniu zaskarżonego wyroku orzeczenie co do istoty sprawy, orzeczenie o zwrocie pozwanej spełnionego świadczenia na rzecz powódki i rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powód wniósł o jej nie przyjmowanie do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na nie spełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżąca wskazała na art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. i zagadnienie prawne sprowadzone jakby do dwóch pytań, tzn. w jakim stopniu wykładnia umowy może ingerować w granice swobody umów (art. 353¹ k.c.) oraz jak dalece w ramach dokonywanej wykładni celowościowej można dostosowywać znaczenie poszczególnych postanowień umowy, zwłaszcza gdy są jednoznaczne w swym brzmieniu i wyraźnie uzewnętrzniają rzeczywistą wolę oraz zamiar stron, do potrzeb i interesów jednej ze stron umowy, w tym wypadku sprzedającego.

W świetle znanych i wielokrotnie powtarzanych poglądów orzecznictwa i doktryny odnośnie do znaczenia i sposobu formułowania istotnego zagadnienia prawnego, przedstawione przez stronę pozwaną zagadnienie nie spełnia tych przesłanek. Winno ono zostać zaprezentowane jako problem abstrakcyjny, mający określone znaczenie dla rozpoznania konkretnej sprawy, ale na tyle ogólne, że jego rozwiązanie służyć będzie do rozpatrzenia podobnych kwestii w przyszłości i tym samym przyczyni się do rozwoju prawa. Wątpliwości, które powstają winny zostać wsparte dotychczasowymi poglądami wyrażonymi w doktrynie i orzecznictwie. Zarówno problemy, które rodzi stosowanie art. 65 k.c., jak i art. 353¹ k.c. mają bogate orzecznictwo, w tym Sądu Najwyższego oraz są przedmiotem analizy komentarzy, opracowań systemowych oraz monografii. Można w nich znaleźć

z łatwością odpowiedź na pytania postawione przez skarżącą, mimo to nie odwołuje się ona do żadnego z nich, podobnie do obszernych wypowiedzi orzecznictwa. Podstawowa kwestia odnosi się do swobody sądu w zakresie wykładni oświadczenia woli, a dyrektywy zawarte w art. 65 k.c. mają jedynie ogólny charakter, w przeważającej mierze przenosząc wykładnię na sąd rozpoznający konkretną sprawę. W rezultacie trudno znaleźć na tle rozpoznawanej sprawy problemy o precedensowym i uniwersalnym charakterze, których wyjaśnienie, z jednej strony wносиłoby coś nowego do dotychczasowego rozumienia wskazanych przepisów, a z drugiej strony ułatwiałoby rozpoznanie sprawy w sposób odbiegający od rozstrzygnięcia w zaskarżonym orzeczeniu. Problemów tych nie precyzuje także skarżąca, przedstawiając w uzasadnieniu wniosku ogólną i nieprzekonującą argumentację, sprowadzającą się głównie do nie zgadzania się z rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd Apelacyjny.

W tym stanie rzeczy należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.